

Íróttur

Lætt hjá VÍF, tá Stjórnu- málverjin fór í verkfall

*Málverjarnir hjá báðum liðum hövdu ávirkan á úrslitið í mandsystinum í Vestmanna-
leygardagin millum VÍF og Stjórnu – Finn á Svøð, tí hann fór í verkfall í Stjórnu-
málinum, og Bárður Nielsen, tí hann tók eina rúgvu av atsóknum á málið hjá VÍF*

1. deild menn:
VÍF-Stjórnan 33-18 (15-4)
Málskjúttar:
VÍF: Ingi Olsen 13, Áki Olsen 8, Rógvi Nielsen 6, Harald Björgvin 2, Sjóður Holm 2, Johnny Joensen 1
Stjórnan: Allan Mørkøre 6, Olgar Danielsen 5, Siggert Patursson 2, Símun Eliassen 1, Karl Johannesen 1, Mami Isaksen 1, Rógvi Nielsen 1, Geir Wardum 1
Ávaringar:
VÍF 2, Stjórnan 2
Útvisingar:
VÍF 6, Stjórnan 5
Áskoðarar: 275

Tað var ikki nógvur stúrdil í klaksvíkingum í fyrra hálvleiki í Vestmanna leygardagin, tá teir skuldu royna at

staðfesta dygdinar, teir hava víst higartil í ár. Meðan vestmenningar heilar fimtan ferðir funnu leiðina fram at meskunum í Stjórnu-málinum, gekst illa hjá Stjórnu at fáa tað sama burtúr í hinum endanum – bert fyra mál fingi klaksvíkingar fyrra hálvleik. Ein orsök var sjálvandi tann, at VÍF við nógvari ferð royndi at geva Stjórnu trupulleikar – ikki minst við at nýta allan vøllin og senda sínar vongspæljarar heilt fram í krókarnar, tá liðið var í álopi. Men ein onnur orsök – og tað var kanska høvuðsor-
søkin – var at finna í málverjanum hjá Stjórnu, Finn á Svøð. Hann fór at

kalla í verkfall fleiri ferðir í fyrra hálvleiki og ta løtuna hann vardi málið í seinna. Hetta er ein stóru trupulleiki hjá Stjórnu, at málverjin bert stendur hendur í hupp og ikki ger nakað sum helst fyri at taka skotroyndir frá vestmenningum. Hevði hann bert gjørt okkurt, so hevði munurin á liðunum í hesum dystinum kanska ikki verið stóri enn eini fimm ella seks mál – tey gjørdust fimtan... Ikki fyrr enn Hans Jacob Nystrom lóysti hann av í seinna hálvleiki kom skil í málverjaspeilið. Avgjört ein uppgáva, ið Geir Wardum nýðist at loysa til komandi dystir, tí við tí úrúttaranum, Finn

á Svøð vísti í Vestmanna leygardagin, hoyrir hann als ikki heima í málinum hjá Stjórnu – og so als ikki, um liðið skal gera sær nakrar vónir um at gera seg galdandi í kappingini. **Rógvi tók alt** Just tað óvuga má so sigast um Bárð Nielsen, ið stóð í VÍF-málinum í hinum endanum á vøllinum. Var Finn orsök til, at VÍF fekk nógv bílig mál, so var Bárður so sanniliga orsök til, at Stjórnan ikki fekk tað. Bárður spilaði seg út og tók eina rúgvu av skotum frá klaksvíkingunum – ikki minst úr spískum vinkl – og tað var ikki minst hansara æra, at munurin var so

stóru á liðunum í hálvleikssteðginum, at VÍF í roynd og veru longu hevði vunnið dystin tá. Heilir níggju minuttir fóru av dystinum, áðrenn Stjórnan hevði skotið fyrsta málið, og tað sigur ikki so lítið, tí royndirnar trutu ikki. Fyrst og fremst vóru tað brøðurnir Ingi og Áki Olsen, ið gingi undan úti á vøllinum, og hóast klaksvíkingarnir royndu at fáa teir at spæla bóltin frá sær, heldur enn at skjóta, so bar tað ikki heilt til. Av teimum 33 málunum, VÍF fekk, áttu brøðurnir Olsen heili 21! Eisini er vert at nevna verjupartin hjá John Wilhelmsen, ið óivað fær fast pláss á liðum, áðrenn langt umliður. Heldur ikki er at gloyma Rógvi Nielsen, ið dugdi væl at brúka kjansimar á strikuni við rættileigum »bulldosara«-speili, ið Stjórnu-verjan ikki fekk gjørt serliga nógv við. Sum ikki einaferð virkaði Allan Mørkøre sum stórskjútti hjá Stjórnu, hóast ikki serliga nógv var at heinta í Vestmanna leygardagin. Tað tykist, sum tá hinir ikki fáa spælið at

koyra eftir vild, verður bólturin latin Allani í teirri vón, at hann altíð kann rista eitt mál úr ermuni. **Verjan er tann stóru trupulleikin** Serliga var tað verjuparturin hjá Stjórnu, ið ikki gekk serliga væl. Hvørja ferð vestmenningar fóru í skjótalop, steðgari verjan hjá klaksvíkingunum upp, so teir ikki fingi gjørt neyðugu móttrekkini, og tí bar alt ov ofta til hjá VÍF at fáa fult fyri skjóta kjansimar. Men í framrættaða spælinum kann Stjórnan fegnast um, at Carsten Andersen er við. Hann spjaðir spælið væl, og svikur hann ikki álitid sum »play-maker« á liðum. Liðið hjá Stjórnu er fyri ein stóran part bygt rundan um spæljarar, ið ganga á tekniska skúla í Klaksvík, og tað gevur liðum ávisar dygdir, ið ikki skulu forsmáast – men spurningurin er so, um Stjórnan fær nakra framtíð burtur úr einum so vorðnum liði. (bwh/hj.)

Systurnar Sigbritt og Laila Friis og hinar í VÍF nýddust enn einaferð at síggja seg sigraðar av mótsiðuliði, hesaferð Stjórnu. Mynd: Barry Bláhamar

Møðgur á odda hjá Stjórnu móti VÍF

1. deild kvinnur:
VÍF-Stjórnan 8-18 (4-6)
Málskjúttar:
VÍF: Eyðna Johannesen 3, Laila Friis 2, Angelie Joensen 1, Andrea Nielsen 1, Anja Selay 1
Stjórnan: Annika Johannesen 9, Malan Klakstein 7, Vivian Dahl 1, Birgit Ryan 1
Ávaringar:
VÍF 1, Stjórnan 3
Útvisingar:
VÍF 2
Áskoðarar: 59

At aldurin ikki er tað týdn-

ingarmesta fyri ein hondbóltsspælara, er Jórur Johannesen í Stjórnu eitt gott dømi um. Hon og dóttirin Annika eru ein sera týðingarmikil duett fyri Stjórnu, og leygardagin í Vestmanna vísti tað seg enn einaferð, at spælið fyri tað mesta gongur gjøgnum tær. Afrat teimum hefur so eisini Malan Klakstein stóran týðning, og hon er altíð góð fyri nógv mál. Fyrra hálvleik var ikki so øgiliga stóru munur á, men í seinna hevði Geir Wardum

fingið alt upp á pláss hjá Stjórnu, ið bókstaviliga rann frá VÍF-kvinnunum. Átta mál fekk Stjórnan í seinna hálvleiki, áðrenn tað eydnaðist VÍF at minka, og hetta undirstrikar styrkina hjá klaksvíkskvinnunum, ið óivað ætlað sær við í toppin. Hinvegin endaði ov nógv av spælinum hjá VÍF í miðverjun hjá Stjórnu, og tað gav einki av sær. Men hóast útslitini hjá unga VÍF-liðum ikki hava verið eftir vild, gongur tað spakuliga framá. (bwh/hj.)

Kyndil mundi mist munin

Móti endanum á dystinum móti KÍF vórðu útskiftingarnar á liðum hjá Kyndli so stórar, at tær ávirkaðu spælið. Ta løtuna eydnaðist næstan kollfirðingum at fáa havnarmenninar aftur

1. deild menn:
KÍF-Kyndil 20-23 (9-12)
Málskjúttar:
KÍF: Jákup Dam 8, Eddi Joensen 5, Petur Martin Johansen 4, Heini Joensen 1, Ragnar P. Joensen 1, Jón-olur Johannesen 1
Kyndil: Petur Petersen 6, Bárður Johannesen 5, Andreas F. Hansen 3, Hanus Jensen 3, Tróndur Joensen 3, Sophus Dal-Christiansen 2, Bent Jákup Hansen 1
Ávaringar:
KÍF 3, Kyndil 2
Útvisingar:
KÍF 6, Kyndil 2
Áskoðarar: 125

Tað var ikki nakar óuppi-borin sigur, ið Kyndil vann á Skála leygardagin móti KÍF. Spælið hekk gjøgnumgangandi betur saman hjá havnarmonnunum, og hartil er at nevna, at Kyndil hevur fleiri spæljarar, ið ein-samallir kunnu avrika nak-
að, meðan liðið hjá KÍF í nógvur mátar er rættileiga ungt og í summum førum uttan tær stóru royndirnar. Men so mikið meira var tað um repplið, at Kyndil misti alt á gólvið í seinna hálvleiki í dystinum móti KÍF. Frá at hava verið aftan-fyri við fyra og fimm mál-

um alla tíðina, hálaðu koll-firðingar seg næstan upp á síðuna av Kyndli. Frá 15-20 megnaði KÍF at koma heilt upp á 20-21 eftir tíggu minuttum, men so bar ikki til meira. Tá Jákup Dam varð útvisur fyri aður ferð líkasam dovaði fram-fýsni hjá kollfirðingunum, og Kyndil fekk hinvegin enn einaferð lagt sjógv mill-um liðini við tveimum røtt-um drønskotum frá Bárði Johannesen, so munurin at enda varð trý mál. **Dysturin javna byrjan** Dysturin byrjaði rimiliga javnt, men so kom Kyndil at fyri seg og økti um munin, so hann í hálvleikinum var trý mál. Og var tað ikki fyri Óla Kristiani Djurhuus í KÍF-málinum, hevði munurin kanska verið enn stóri. Hósvíkingurin bjargaði við nógvum góðum bjarging-um, og tað var als ikki so lætt hjá Kyndli at fáa hol á – heldur ikki, tá tað annars sá rimiliga opið út. Tað kostaði Sophusi Dal-Christiansen eina útvising, tá tíggu minuttir vóru eftir av dystinum, at hann sum tann triði upp í slag í púra leysari støðu skjeyt bóltin

beint í andliði á KÍF-mál-verjanum. Nú hildu dóm-ararnir, ið bert komu hampu-liga frá dømingini, at ov-boðið var, og so spurdist útvising burturúr. Annars var rættileiga eyð-kent fyri verjuspælið hjá Kyndli, at tað var ov ótolið, og tað kostaði fleiri av mál-unum, KÍF fekk. Serliga var tað vantandi tol við Petur Martini Johansen, ið hevur rættileiga reikandi spælistil, ið kostaði nøkur av málun-um. Heldur enn at halda seg inni á strikuni og har binda um heilan fingur, fór verjan hjá Kyndli út, og tað var just tað, ið Petur Martin ætlaði – so fekk hann spælt onkran av sínum spælarnum frian. Eisini vórðu í so nógvur útskiftingar á Kyndli-lið-um viðvírkandi til, at KÍF móti endanum mundi fingið Kyndil aftur. Rútmán fór fyri skjeytið, og tað var helst bert lukkutreff fyri Kyndil, at Jákup Dam varð útblakaður beint eftir at KÍF hevði minkað munin niður í eittans málið. Ein annar vansi, ið eisini kostaði Kyndli nógv, var at skotini mangan vóru ov illa avgreidd, og spillprosentíð var í hægara lagi. (hj.)